

Lakiosasto

20.12.2001

Työeläkelaitoksille

VAHVISTETTUA LAKEJA:**I YEL:N JA MYEL:N VAKUUTTAMISVELVOLLISUUDESTA VAPAUTTAMISSÄÄNNÖSTEN POISTAMINEN****II POHJOISMAINEN SOPIMUS VALTIOIDEN ELÄKEJÄRJESTELMIEN ELÄKEOIDEN SOPEUTTAMISESTA****III SOSIAALITURVAMAKSUT VUODELLE 2002****IV ELÄKEMAKSUN JA PALKANSAAJAN TYÖTÖMYYSTURVAMAKSUN HUOMIOONOTTAMINEN PÄIVÄRAHOISSA**

1

YEL:N JA MYEL:N VAKUUTTAMISVELVOLLISUUDESTA VAPAUTTAMISSÄÄNNÖSTEN POISTAMINEN

YEL:n ja MYEL:n vakuuttamisvelvollisuudesta vapauttamissäännösten poistamista koskevat lakimuutokset on hyväksytty hallituksen esityksen (HE 157/2001 vp.) mukaisesti ja ne tulevat voimaan 1.1.2002. Muutoksia koskevasta hallituksen esityksestä on kerrottu aiemmin yleiskirjeellä A 19/2001. Vahvistetut lakitekstit (1281/2001-1285/2001) ovat yleiskirjeen liitteinä.

2

POHJOISMAINEN SOPIMUS VALTIOIDEN ELÄKEJÄRJESTELMIEN ELÄKEOIKEUDEN SOPEUTTAMISESTA

Presidentti on hyväksynyt Suomen, Islannin, Norjan, Ruotsin ja Tanskan välisen sopimuksen valtioiden eläkejärjestelmien mukaisen eläkeoikeuden sopeuttamisesta ja vahvistanut lain sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta. Asiaa koskee hallituksen esitys HE 172/2001 vp.

Lakiosasto

20.12.2001

Sopimuksen pääasiallisena tarkoituksena on, että eläkesyyt eivät saisi estää henkilöiden liikkuvuutta eri pohjoismaisten valtioiden palveluksesta toiseen. Sellaisissa maissa, joiden valtion eläkejärjestelmää koskee EY:n sosiaaliturva-asetus, sovelletaan sopimuksen määräyksiä ainoastaan silloin, kun samasta asiasta ei säädetä EY:n sosiaaliturva-asetuksessa.

Lakiteksti (1127/2001) ja sopimusteksti ovat yleiskirjeen liitteinä. Lain voimaantulosta säädetään tasavallan presidentin asetuksella.

3

SOSIAALITURVAMAKSUT 2002

Vuoden 2002 vakuutetuilta ja työnantajilta perittävät sosiaaliturvamaksut on vahvistettu. Vuoden 2002 sosiaaliturvamaksuista ja asiaa koskevasta hallituksen esityksestä HE 150/2001 vp. on kerrottu aiemmin yleiskirjeessä A 20/2001.

Eduskuntakäsittelyssä sairausvakuutusmaksun, työnantajan sairausvakuutusmaksun ja työnantajan kansaneläkemaksun suuruudesta annetun lain 5 §:n 2 momenttia muutettiin. Ehdotettuun pykälään lisättiin huomautus sellaisten työnantajien osalta, joiden tilikausi poikkeaa kalenterivuodesta. Näiden työnantajan kansaneläkemaksu määräytyy samalla tavoin kuin tähän asti.

Muilta osin ehdotukset hyväksyttiin hallituksen esityksen mukaisesti. Vahvistetut lakitekstit (1206-1207/2001) ovat yleiskirjeen liitteinä.

4

ELÄKEMAKSUN JA PALKANSAAJAN TYÖTTÖMYYSTURVAMAKSUN HUOMIOONTOTTAMINEN ERÄISSÄ PÄIVÄRAHOISSA

Hallituksen esityksestä 159/2001 vp. eläkemaksun ja palkansaajan työttömyysturvamaksun huomioonottamisesta eräissä päivärahoissa on kerrottu yleiskirjeessä A 20/2001.

Eduskuntakäsittelyssä lakiehdotuksen 1 §:ää muutettiin siten, että päivärahan perusteena olevista työtuloista tai maksettavasta etuudesta vuonna 2002 vähennetään enintään työntekijän eläkemaksun ja palkansaajan työttömyysvakuutusmaksun yhteismäärä, ei kuitenkaan enempää kuin 5 prosenttia.

Lakiosasto

20.12.2001

Muilta osin ehdotetut lakimuutokset on hyväksytty hallituksen esityksen mukaisesti ja ne tulevat voimaan 1.1.2002. Vahvistettu lakiteksti on (1286/2001) yleiskirjeen liitteenä.

5

SÄÄDÖSTEKSTIT JA HALLITUKSEN ESITYKSET

Yleiskirjeessä mainitut vahvistetut säädöstekstit ovat liitteinä. Säädöstekstejä ja hallituksen esityksiä voi tilata sekä suomen- että ruotsinkielisenä Oy Edita Ab:sta, puhelin (09) 5660 566. Hallituksen esitykset löytyvät internetistä osoitteesta www.eduskunta.fi ja lakitekstit osoitteesta www.finlex.fi

ELÄKETURVAKESKUS

Markku Sirviö

Riitta Korpiluoma

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2001 Julkaistu Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 2001 N:o 1281—1291

SISÄLLYS

N:o		Sivu
1281	Laki yrittäjien eläkelain 3 §:n muuttamisesta	3557
1282	Laki maatalousyrittäjien eläkelain muuttamisesta	3559
1283	Laki maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslain 7 §:n muuttamisesta	3561
1284	Laki työntekijäin eläkelain 19 d §:n muuttamisesta	3562
1285	Laki merimieseläkelain 63 a §:n muuttamisesta	3563
1286	Laki työntekijäin eläkemaksun ja palkansaajan työttömyysvakuutusmaksun huomioon ottamisesta eräissä päivärahoissa	3564
1287	Laki työterveyslaitoksen toiminnasta ja rahoituksesta annetun lain muuttamisesta	3565
1288	Tasavallan presidentin asetus Suomen Tasavallan hallituksen ja Mosambikin hallituksen välillä kehitysyhteistyön yleisistä ehdoista ja menettelytavoista tehdyn sopimuksen voimaansaattamisesta	3567
1289	Tasavallan presidentin asetus Maltaan kanssa tuloveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi tehdyn sopimuksen voimaansaattamisesta	3568
1290	Sosiaali- ja terveysministeriön asetus Vakuutusvalvontaviraston maksullisista suoritteista ...	3569
1291	Maa- ja metsätalousministeriön asetus maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskuksen maksullisista suoritteista	3571

N:o 1281

Laki

yrittäjien eläkelain 3 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 13 päivänä joulukuuta 2001

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 14 päivänä heinäkuuta 1969 annetun yrittäjien eläkelain (468/1969) 3 § seuraavasti:

3 §

Sen estämättä, mitä 2 §:ssä säädetään, yrittäjä ei ole velvollinen ottamaan tämän lain mukaista vakuutusta, jos hänen eläketurvansa on sen määräinen, ettei hänelle enää kartu eläketurvaa yrittäjätoimintansa perusteella työntekijäin eläkelain 8 §:n yhteensovitus-säännösten johdosta.

Edellä 1 momentissa tarkoitetun eläketurvian määrä selvitetään yrittäjän hakemuksesta. Eläketurva arvioidaan hakemuksen tekohetken mukaisena. Arviota tehtäessä otetaan huomioon työntekijäin eläkelain 8 §:stä poi-

keten myös yrittäjän oikeus kyseisen pykälän 4 momentissa mainituissa laeissa, eläkesäännöissä tai eläkeohjesäännössä tarkoitettuun peruseläkettä parempaan eläkkeseen taikka työntekijäin eläkelain 11 §:n, tämän lain 11 §:n tai maatalousyrittäjien eläkelain (467/1969) 11 §:n, sellaisina kuin kaksi viimeksi mainittua lainkohtaa olivat voimassa 31 päivänä joulukuuta 2000, mukaiseen vähimmäisehtoja parempaan eläketurvaan.

Eläketurvakeskus ratkaisee, onko yrittäjä 1 momentin mukaan velvollinen ottamaan tämän lain mukaisen vakuutuksen. Jos yrittä-

HE 157/2001
StVM 32/2001
EV 150/2001

jällä on voimassa tämän lain mukainen vakuutus, päätöksen antaa kuitenkin vakuutuksen myöntänyt eläkelaitos. Eläkelaitoksen hyväksyessä hakemuksen yrittäjän vakuutus lakkautetaan hakemuksen tekohetkeen.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

Ennen lain voimaantuloa vireille tulleeseen hakemukseen vakuuttamisvelvollisuudesta vapauttamisesta sovelletaan yrittäjien eläkelain 3 §:ää sellaisena kuin se oli voimassa tämän lain voimaan tullessa.

Jos yrittäjä on vakuuttamisvelvollisuudesta vapautettuna tämän lain voimaan tullessa tai hänelle myönnetään vapautus tämän lain voimaantulosäännöksen 2 momentissa tarkoi-

tetussa tapauksessa, vapautus jatkuu niin kauan kuin sen edellytykset ovat olemassa, jollei eläketurvakeskus tätä aikaisemmin hyväksy yrittäjää hänen hakemuksestaan eläketurvan piiriin.

Tällä lailla kumotaan yrittäjien eläkelain 3 §:n ja maatalousyrittäjien eläkelain 4 §:n soveltamisesta 14 päivänä kesäkuuta 1994 annettu sosiaali- ja terveysministeriön päätös (494/1994). Päätöstä sovelletaan kuitenkin tämän lain voimaantulon jälkeenkin yrittäjään, joka on vakuuttamisvelvollisuudesta vapautettuna tämän lain voimaan tullessa tai jonka vakuuttamisvelvollisuudesta vapauttamista koskeva hakemus on tullut vireille ennen tämän lain voimaantuloa.

Helsingissä 13 päivänä joulukuuta 2001

Tasavallan Presidentti
TARJA HALONEN

Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

N:o 1282

Laki**maatalousyrittäjien eläkelain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 13 päivänä joulukuuta 2001

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 14 päivänä heinäkuuta 1969 annetun maatalousyrittäjien eläkelain (467/1969) 1 §:n 2 momentin 4 ja 5 kohta, 4 § ja 10 §:n 5 momentti, sellaisina kuin ne ovat 1 §:n 2 momentin 4 kohta laissa 1009/1987 ja 1 §:n 2 momentin 5 kohta laissa 37/1987, 4 § osaksi laissa 747/1981 ja 10 §:n 5 momentti laissa 394/1995, ja *lisätään* 1 §:n 2 momenttiin, sellaisena kuin se on laeissa 830/1970 ja 976/1993 sekä mainituissa laeissa 37/1987 ja 1009/1987, uusi 6 kohta seuraavasti:

1 §

Maatalousyrittäjällä tarkoitetaan

- 4) henkilöä, joka tekee 1, 2 tai 3 kohdassa mainittua työtä perheyrittäjien jäsenenä;
 5) henkilöä, joka tekee 1, 2 tai 3 kohdassa mainittua työtä ja jatkuvasti elää niissä tarkoitettun yrittäjän kanssa yhteisessä taloudessa avioliitonomaisissa olosuhteissa; sekä
 6) henkilöä, joka harjoittaa 1, 2 tai 3 kohdassa tarkoitettua toimintaa osakeyhtiön lukuun edellyttäen, ettei häntä ole pidettävä työntekijäin eläkelain (395/1961) 2 §:n 7 momentin mukaisesti työsuhteessa olevana.

4 §

Sen estämättä, mitä 3 §:ssä säädetään, maatalousyrittäjä ei ole velvollinen ottamaan tämän lain mukaista vakuutusta, jos hänen eläketurvansa on sen määräinen, ettei hänelle enää kartu eläketurvaa maatalousyrittäjätoiminnan perusteella työntekijäin eläkelain 8 §:n yhteensovitussäännösten johdosta.

Edellä 1 momentissa tarkoitettun eläketurvan määrä selvitetään maatalousyrittäjän hakemuksesta. Eläketurva arvioidaan hakemuksen teko hetken mukaisena. Arviota tehtäessä otetaan huomioon työntekijäin eläkelain 8 §:stä poiketen myös maatalousyrittäjän oikeus kyseisen pykälän 4 momentissa mainituissa laeissa, eläkesäännöissä tai eläkeohjesäännössä tarkoitettuun peruseläkettä parempaan eläkkeeseen taikka työntekijäin eläkelain 11 §:n, yrittäjien eläkelain (468/1969) 11 §:n tai tämän lain 11 §:n, sellaisina kuin kaksi viimeksi mainittua lainkohtaa olivat voimassa 31 päivänä joulukuuta 2000, mukaiseen vähimmäisehtoja parempaan eläketurvaan.

Jos maatalousyrittäjällä on voimassa tämän lain mukainen vakuutus, se lakkautetaan 1 momentissa säädetyn edellytyksen täyttyessä hakemuksen teko hetken.

10 §

Edellä 1 §:n 2 momentin 1, 2, 3 tai 6 kohdassa tarkoitettu maatalousyrittäjä on vastuussa samassa yrityksessä työskentelevän aviopuolisonsa ja perheyrittäjän jäsenen sekä 1 §:n 2 momentin 5 kohdassa tarkoitettujen henkilöiden tämän lain mukaisista vakuutusmaksuista niin kuin omasta velastaan. Tässä tarkoitettua vastuuta toisen henkilön vakuutusmaksuista ei kuitenkaan ole sellaisella 1 §:n 2 momentin 1, 2, 3 tai 5 kohdassa tarkoitettulla maatalousyrittäjällä, joka ei harjoita maatalousyrittäjätoimintaa omistus- tai vuokraoikeuden perusteella hallitsemassaan yrityksessä. Jos tämän lain mukaista yrittäjätoimintaa harjoitetaan yhtymänä tai yhteisönä, myös se vastaa tähän toimintaan perustuvista osakkaittensa vakuutusmaksuista niin kuin omasta velastaan.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

Lain 1 §:n 2 momentin 6 kohtaa sovelletaan lain voimaantulon jälkeen myös ennen lain voimaantuloa alkaneeseen osakeyhtiömuotoiseen maatalousyrittäjätoimintaan. Jos tällaista toimintaa harjoittava maatalousyrittäjä on jo vakuutettu maatalousyrittäjien eläkelain nojalla tämän lain voimaan tullessa, vakuutus jatkuu, jos vakuuttamisen edellytykset edelleen täyttyvät.

Ennen lain voimaantuloa vireille tulleeseen vakuuttamisvelvollisuudesta vapauttamista

Helsingissä 13 päivänä joulukuuta 2001

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

koskevaan hakemukseen sovelletaan maatalousyrittäjien eläkelain 4 §:ää sellaisena kuin se oli voimassa tämän lain voimaan tullessa.

Jos maatalousyrittäjä on vapautettu vakuuttamisvelvollisuudesta tämän lain voimaan tullessa tai hänelle myönnetään vapautus tämän lain voimaantulosäännöksen 3 momentissa tarkoitettussa tapauksessa, vapautus jatkuu niin kauan kuin sen edellytykset ovat olemassa, jollei maatalousyrittäjien eläkelaitos tätä aikaisemmin hyväksy maatalousyrittäjää hänen hakemuksestaan eläketurvan piiriin.

Yrittäjien eläkelain 3 §:n muuttamisesta annetulla lailla (1281/2001) kumottua sosiaali- ja terveysministeriön päätöstä yrittäjien eläkelain 3 §:n ja maatalousyrittäjien eläkelain 4 §:n soveltamisesta (494/1994) sovelletaan tämän lain voimaantulon jälkeenkin maatalousyrittäjään, joka on vakuuttamisvelvollisuudesta vapautettuna tämän lain voimaan tullessa tai jonka vakuuttamisvelvollisuudesta vapauttamista koskeva hakemus on tullut vireille ennen tämän lain voimaantuloa.

Tällä lailla kumotaan maatalousyrittäjien eläkelain 4 §:ssä mainittujen eräiden tehtävien siirtämisestä maatalousyrittäjien eläkelaitokselle 17 päivänä joulukuuta 1981 annettu sosiaali- ja terveysministeriön päätös (1034/1981). Päätöstä sovelletaan kuitenkin tämän lain voimaantulon jälkeenkin tapauksiin, joihin sovelletaan maatalousyrittäjien eläkelain 4 §:ää sellaisena kuin se oli voimassa tämän lain voimaan tullessa.

Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

N:o 1283

L a k i**maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslain 7 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 13 päivänä joulukuuta 2001

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 23 päivänä joulukuuta 1981 annetun maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslain (1026/1981) 7 §:n 1 momentin 1 kohta, sellaisena kuin se on laissa 977/1993, seuraavasti:

7 §

Tämän lain mukaista korvausta suoritetaan, jos työvahinko on sattunut:

1) maatalousyrittäjien eläkelain 1 §:n 2 momentin 1—4 tai 6 kohdassa tarkoitetulle henkilölle sellaisena aikana, jolle hän on

velvollinen ottamaan mainitun lain 1 §:n mukaisen vakuutuksen;

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
 kukuuta 2002.

Helsingissä 13 päivänä joulukuuta 2001

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

N:o 1284

L a k i

työntekijäin eläkelain 19 d §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 13 päivänä joulukuuta 2001

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 8 päivänä heinäkuuta 1961 annetun työntekijäin eläkelain (395/1961) 19 d §:n 4 momentti, sellaisena kuin se on laissa 1482/1995, seuraavasti:

19 d §

Etuuden korotusta, jonka määrä on pienempi kuin 2,52 euroa, ei makseta. Edellä mainittua rahamäärää tarkistetaan vuosittain 9 §:n 2 momentin 1 virkkeessä säädetyn indeksiluvun mukaan.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

Tämän lain 19 d §:n 4 momentissa säädetty euromäärä vastaa vuodelle 1984 vahvistettua palkkaindeksilukua.

Helsingissä 13 päivänä joulukuuta 2001

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

N:o 1285

Laki**merimieseläkelain 63 a §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 13 päivänä joulukuuta 2001

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 26 päivänä tammikuuta 1956 annetun merimieseläkelain (72/1956) 63 a §:n 4 momentti, sellaisena kuin se on laissa 1745/1995, seuraavasti:

63 a §

Etuuden korotusta, jonka määrä on pienempi kuin 2,52 euroa, ei makseta. Edellä mainittua rahamäärää tarkistetaan vuosittain työntekijäin eläkelain 9 §:n 2 momentin 1 virkkeessä säädetyn indeksiluvun mukaan.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

Tämän lain 63 a §:n 4 momentissa säädetty euromäärä vastaa vuodelle 1984 vahvistettua palkkaindeksilukua.

Helsingissä 13 päivänä joulukuuta 2001

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2001 Julkaistu Helsingissä 5 päivänä joulukuuta 2001 N:o 1127—1133

SISÄLLYS

N:o		Sivu
1127	Laki Pohjoismaiden välillä valtioiden eläkejärjestelmien mukaisen eläkeoikeuden sopeuttamisesta tehdyn sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta	3193
1128	Valtioneuvoston asetus jäteasetuksen liitteen 4 muuttamisesta	3194
1129	Ympäristöministeriön asetus yleisimpien jätteiden sekä ongelmajätteiden luettelosta	3197
1130	Opetusministeriön asetus oppisopimuskoulutukseen kuuluvista opintososiaalisista eduista tietopuoleisten opintojen aikana	3221
1131	Sosiaali- ja terveysministeriön asetus sosiaali- ja terveysalan tutkimus- ja kehittämiskeskuksen maksullisista suoritteista	3222
1132	Sosiaali- ja terveysministeriön asetus valtion mielisairaaloiden maksullisista suoritteista	3223
1133	Sosiaali- ja terveysministeriön asetus valtion koulukotien maksullisista suoritteista	3224

N:o 1127

Laki

Pohjoismaiden välillä valtioiden eläkejärjestelmien mukaisen eläkeoikeuden sopeuttamisesta tehdyn sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta

Annettu Helsingissä 30 päivänä marraskuuta 2001

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §
Tukholmassa 1 päivänä kesäkuuta 2001 Suomen, Islannin, Norjan, Ruotsin ja Tanskan välillä valtioiden eläkejärjestelmien mukaisen eläkeoikeuden sopeuttamisesta tehdyn sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvat määräykset ovat lakina voimassa sellaisina kuin Suomi on niihin sitoutunut.

2 §
Tarkempia säännöksiä tämän lain täytäntöönpanosta voidaan antaa tasavallan presidentin asetuksella.

3 §
Tämän lain voimaantulosta säädetään tasavallan presidentin asetuksella.

Helsingissä 30 päivänä marraskuuta 2001

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Vt. ulkoasiainministeri
Pääministeri *Paavo Lipponen*

HE 172/2001
StVM 30/2001
EV 146/2001

154—2001

410301

Suomen, Islannin, Norjan, Ruotsin ja Tanskan välinen

SOPIMUS

valtioiden eläkejärjestelmien mukaisen eläkeoikeuden sopeuttamisesta

Suomen, Islannin, Norjan, Ruotsin ja Tanskan hallitukset ovat, pyrkien yhteisesti siihen päämäärään, etteivät eläkesyyt estäisi siirtymistä sellaisesta palveluksesta toisessa pohjoismaassa, johon liittyy oikeus valtion eläkkeeseen, samanlaiseen palvelukseen jossakin toisessa pohjoismaassa, sopineet seuraavista määräyksistä.

1 artikla

Sopimus koskee eläkeoikeutta sellaisessa palveluksessa, joka kuuluu valtion eläkejärjestelmään jossakin mainitussa pohjoismaassa.

Valtion eläkejärjestelmällä tarkoitetaan niitä eläkesäännöksiä, jotka mainitaan tämän sopimuksen liitteessä.

Mikäli valtion eläkejärjestelmään sovelletaan EY:n sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin ja heidän perheenjäseniinsä annettua asetusta 1408/71, sovelletaan tämän sopimuksen määräyksiä vain silloin, kun samasta asiasta ei säädetä EY:n sosiaaliturva-asetuksessa.

2 artikla

Jos joku on ollut 1 artiklassa tarkoitettussa palveluksessa ja tulee samanlaiseen palvelukseen toisessa pohjoismaassa, on sikäli kuin on kysymys eläkeoikeuden edellytyksenä olevaa palvelusaikaa ja vastaavanlaisia aikavaatimuksia koskevista määräyksistä, myöhempään palvelukseen sovellettavan eläkejärjestelmän katsottava käsittäneen myös ensiksi tarkoitettun palveluksen.

3 artikla

Siirryttäessä 1 artiklassa tarkoitettusta palveluksesta suoraan samanlaiseen

palvelukseen toisessa mainitussa pohjoismaassa, mahdollisia terveyssyistä johtuvia eläkeoikeuden rajoituksia ei sovelleta uudessa eläkejärjestelmässä, elleivät tällaiset rajoitukset olleet voimassa ennen siirtymistä.

Jos eläkeoikeus ennen siirtymistä oli rajoitettu terveyssyistä, ei siirtymisen jälkeen mahdollisesti sattunutta terveydentilan huononemista oteta huomioon. Ennen siirtymistä terveydentilan arvioinnin perusteena olleiden tietojen tulee olla terveydentilan arvioinnin perusteena myös uuden eläkejärjestelmän mukaan.

4 artikla

Vähintään eläkkeeseen oikeuttavan ajan 1 artiklassa tarkoitettussa palveluksessa olleen henkilön siirtyessä samanlaiseen palvelukseen toisessa pohjoismaassa, säilyttää hän ensimmäisessä maassa ansaitsemansa eläkeoikeudet.

Vanhuus- tai perhe-eläkettä 1 artiklassa tarkoitettun palveluksen perusteella saavan henkilön muussa pohjoismaassa ansaitut eläkeoikeudet lasketaan tämän maan sääntöjen mukaan. Tällöin on sovellettava eläkkeen laskentaa ja eläkkeen arvon säilyttämistä koskevia kansallisia sääntöjä. Eläkkeeseen oikeutettu voi halutessaan saada kaikki karttuneet eläkkeensä siitä ajankohdasta lukien, jolloin hänellä on oikeus vanhuus- tai perhe-eläkkeeseen siinä maassa, jossa eläkkeelle siirtyminen tapahtuu. Tällöin edellytetään, että vanhuus- tai perhe-eläkettä aletaan maksaa välittömästi eläkkeelle siirtymisen tai kuolemantapauksen jälkeen. Vanhuuseläkettä ei tämän sopimuksen perusteella voi kuitenkaan saada kuin aikaisintaan 60 vuoden iästä lukien. Eläkkeen maksaa se maa, jossa eläke on

karttunut.

5 artikla

Tätä artiklaa sovelletaan ainoastaan silloin, kun EY:n sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin ja heidän perheenjäseniinsä annettua asetusta 1408/71 ei tapaukseen sovelleta.

1 artiklassa tarkoitettussa palveluksessa olevan henkilön saadessa alentuneen työkyvyn takia työkyvyttömyyseläkettä palvelusmaan eläkejärjestelmän mukaan, voidaan tämä eläke yhteensovittaa toisessa pohjoismaassa tämän sopimuksen mukaisesti karttuneen eläkkeen kanssa. Yhteensovituksessa otetaan huomioon EY:n sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin ja heidän perheenjäseniinsä annetun asetuksen 1408/71 46 b artiklan määräykset.

Jos henkilö on eri pohjoismaissa samanaikaisesti useassa 1 artiklassa tarkoitettussa palveluksessa, maksetaan työkyvyttömyyseläke palvelusmaan eläkejärjestelmän mukaan tai sen maan eläkejärjestelmän mukaan, jossa eläkkeeseen oikeutettu henkilö on pääasiallisessa palvelussuhteessa. Muiden asianomaisten eläkejärjestelmien mukainen eläke maksetaan kansallisten sääntöjen mukaan ja tavallisesti suhteessa tosiasialliseen palvelukseen kussakin maassa.

6 artikla

Tätä sopimusta sovellettaessa sopimusmaitten asianomaisten viranomaisten ja laitosten on tarpeellisessa määrin avustettava toisiaan ja neuvoteltava keskenään erimielisyyksistä, jotka ilmenevät tämän sopimuksen tulkinnasta tai soveltamisesta.

Eläkkeeseen oikeutetun henkilön on haettava eläke-etuutta jokaisen sellaisen pohjoismaan eläkeviranomaiselta, jossa eläke-etuutta on ansaittu. Jos eläkehakemus tehdään ainostaan sen maan eläkeviranomaiselle, jossa henkilö siirtyy eläkkeelle, on tämän viranomaisen kuitenkin lähetettävä hakemus edelleen asianomaisten maitten eläkeviranomaisille.

7 artikla

Määräajan kuluessa jonkin sopimusmaan viranomaiselle annettava hakemus, selvitys ja valitus katsotaan ajoissa saapuneeksi, jos se saman ajan kuluessa on annettu toisen

sopimusmaan vastaavalle viranomaiselle. Tällöin viimeksi mainitun viranomaisen on heti toimitettava kyseessä oleva hakemus, selvitys tai valitus toisen maan asianomaiselle viranomaiselle.

8 artikla

Sopimusmaitten asianomaisten viranomaisten on viipymättä annettava toisilleen tieto 1 artiklassa mainittujen eläkejärjestelmien etuuksiin tehdyistä muutoksista ja lisäyksistä.

9 artikla

Tätä sopimusta sovelletaan henkilöön, jolle ei ole vielä myönnetty eläkettä sopimuksen tullessa voimaan.

Henkilöllä, joka tämän sopimukseen voimaantuloa edeltävänä päivänä on ollut 1 artiklassa tarkoitettussa, tällöin Suomen, Norjan, Ruotsin ja Tanskan välillä valtioiden eläkejärjestelmien mukaisen eläkeoikeuden sopeuttamisesta 18 päivänä joulukuuta 1973 tehdyn sopimuksen sekä 28 päivänä kesäkuuta 1990 Tanskan, Suomen, Norjan ja Ruotsin välillä valtioiden eläkejärjestelmien mukaisen eläkeoikeuden sopeuttamisesta 18 päivänä joulukuuta 1973 tehdyn sopimuksen muuttamisesta tehdyn pöytäkirjan piiriin kuuluvassa palveluksessa, on oikeus saada eläkkeensä aikaisemman sopimuksen mukaisesti laskettuna ellei EY:n sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin ja heidän perheenjäseniinsä annetusta asetuksesta 1408/71 muuta johdu. Tämä oikeus on voimassa viisi vuotta tämän sopimuksen voimaantulosta, edellyttäen että eläkkeelle siirtyminen tapahtuu tänä aikana 1 artiklassa tarkoitettua palveluksesta.

10 artikla

Tämä sopimus tulee voimaan ensimmäisenä päivänä kolmantena kalenterikuukautena sen kuukauden jälkeen, jolloin viimeinen tiedonannoista, joilla sopimusosapuolet ovat ilmoittaneet toisilleen, että muodollisuudet sopimuksen voimaantumiseksi ovat täyttyneet, on vastaanotettu Ruotsin ulkoasiainministeriössä.

Tämän sopimuksen tullessa voimaan kumotaan Suomen, Norjan, Ruotsin ja Tanskan välillä valtioiden eläkejärjestelmien mukaisen eläkeoikeuden sopeuttamisesta 18 päivänä joulukuuta 1973 tehty sopimus sekä pöytäkirja 28 päivänä kesäkuuta 1990

Tanskan, Suomen, Norjan ja Ruotsin välillä valtioiden eläkejärjestelmien mukaisen eläkeoikeuden sopeuttamisesta 18 päivänä joulukuuta 1973 tehdyn sopimuksen muuttamisesta.

11 artikla

Osapuoli voi irtisanoa sopimuksen ilmoittamalla irtisanomisesta kirjallisesti ruotsin hallitukselle, joka ilmoittaa muille osapuolille irtisanomisen vastaanottamisesta ja sen sisällöstä.

Irtisanominen koskee ainoastaan irtisanomisilmoituksen tehnyttä maata, ja se on voimassa sen tammikuun 1 päivästä, joka sattuu vähintään kuuden kuukauden kuluttua siitä päivästä lukien, jolloin Ruotsin hallitus

vastaanotti irtisanomisilmoituksen.

12 artikla

Tämän sopimuksen alkuperäiskappale talletetaan Ruotsin ulkoasiainministeriön huostaan, joka toimittaa siitä muille osapuolille oikeaksi todistetun jäljennöksen.

Tämän vakuudeksi ovat asianmukaisesti valtuutetut edustajat allekirjoittaneet tämän sopimuksen.

Tehty Tukholmassa 1 päivänä kesäkuuta 2001 yhtenä suomen-, islannin-, norjan-, ruotsin- ja tanskankielisenä kappaleena, jonka kaikki tekstit ovat yhtä todistusvoimaiset.

Liite

Tanskan valtion eläkejärjestelmällä tarkoitetaan 9 päivänä syyskuuta 1993 annettua lakia valtion virkamiehiä, kansakoulua ja kirkkoa koskevasta virkamieseläkkeestä (nro 742), 14 päivänä toukokuuta 1997 (nro 316) ja 2 päivänä kesäkuuta 1999 (nro 346) annetuilla laeilla muutettuna, 12 päivänä maaliskuuta 1970 annettua lakia (nro 82) puolustuslaitoksen siviilihenkilökunnan ym. eläkkeistä, 25 päivänä marraskuuta 1998 annetulla lailla (nro 821) muutettuna, sekä valtion rahoittamia tai valtiontakaamia eläkejärjestelmiä, joilla olennaisilta osiltaan on samanlainen sisältö kuin valtion virkamiesten ym. eläkejärjestelmällä. Suomen valtion eläkejärjestelmällä tarkoitetaan 20 päivänä toukokuuta 1966 annettua valtion eläkelakia (nro 280/1966), samana päivänä annettua valtion eläkelain voimaanpanolakia (nro 281/1966), 31 päivänä joulukuuta 1968 annettua valtion perhe-eläkelakia (nro 774/1968), samana päivänä annettua valtion perhe-eläkelain voimaanpanolakia (nro 775/1968), 11 päivänä joulukuuta 1997 annettua lakia kuukautta lyhyempien valtion palvelussuhteiden eläketurvan järjestämisestä (nro 1152/1997), edellä mainittujen lakien nojalla annettuja asetuksia sekä niitä lakeja ja asetuksia, joiden perusteella eläkkeitä myönnetään tai on myönnetty valtion

varoista soveltuvin osin edellä mainittuja lakeja ja asetuksia noudattaen. Kaikkiin edellä mainittujen Suomen lakien ja asetusten mukaisiin palveluksiin sovelletaan EY:n sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin ja heidän perheenjäseniinsä annettua asetusta 1408/71. Islannin valtion eläkejärjestelmällä tarkoitetaan 10 päivänä tammikuuta 1997 annettua lakia valtion eläkekassasta (Statens pensjonskasse) (nro 1) ja samana päivänä annettua lakia sairaanhoitajien eläkeoikeudesta (nro 2) myöhempine muutoksineen.

Norjan valtion eläkejärjestelmällä tarkoitetaan 28 päivänä heinäkuuta 1949 annettua lakia valtion eläkekassasta (Statens Pensjonskasse) (nro 26) sekä siihen liittyviä lakeja.

Ruotsin valtion eläkejärjestelmällä tarkoitetaan sellaisia valtion palveluksessa olevien ym. koskevia virkaeläkesäännöksiä, jotka ovat syntyneet hallituksen tai hallituksen määräämän viranomaisen vaikutuksesta, tai eduskunnan ja sen virastojen osalta, eduskunnan vaikutuksesta. Valtion eläkejärjestelmällä ei kuitenkaan tarkoiteta säännöksiä täydentävästä osaeläkkeestä eikä säännöksiä varantoläkkeestä tai sitä vastaavasta kertsuorituksesta.

N:o 1206

L a k i**vakuutetun sairausvakuutusmaksun, työnantajan sairausvakuutusmaksun ja työnantajan kansaneläkemaksun suuruudesta**

Annettu Helsingissä 13 päivänä joulukuuta 2001

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Lain soveltamisala

Tässä laissa säädetään sairausvakuutuslain (364/1963) 32 §:ssä tarkoitetun vakuutetun sairausvakuutusmaksun ja työnantajan sairausvakuutusmaksun sekä kansaneläkelain (347/1956) 3 §:ssä tarkoitetun työnantajan kansaneläkemaksun suuruudesta.

2 §

Vakuutetun sairausvakuutusmaksu

Vakuutetun sairausvakuutusmaksun suuruus on 1,50 prosenttia sairausvakuutuslain 33 §:ssä tarkoitetusta tulosta.

3 §

Eläkkeensaajan sairausvakuutusmaksu

Jos vakuutettu saa eläketuloa, häneltä peritään sen lisäksi, mitä maksusta 2 §:ssä säädetään, sairausvakuutusmaksua 0,40 prosenttia sairausvakuutuslain 33 §:ssä tarkoitetusta tulosta. Tämä sairausvakuutusmaksun

korotus on kuitenkin enintään 0,40 prosenttia veronalaisesta eläketulosta.

4 §

Työnantajan sairausvakuutusmaksu

Työnantajan sairausvakuutusmaksu suoritetaan työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun lain (366/1963) 1 §:n 1 momentissa tarkoitetun palkan ja työtulon perusteella. Maksun suuruus on:

1) yksityisellä työnantajalla sekä sellaisella valtion liikelaitoksella, johon sovelletaan valtion liikelaitoksista annettua lakia (627/1987), 1,60 prosenttia;

2) kunnalla ja kuntayhtymällä sekä kunnallisella liikelaitoksella 1,60 prosenttia;

3) evankelis-luterilaisella kirkolla sekä sen seurakunnalla ja seurakuntayhtymällä 1,60 prosenttia;

4) ortodoksisella kirkkokunnalla ja sen seurakunnalla 1,60 prosenttia;

5) Ahvenanmaan maakunnalla 2,85 prosenttia; ja

6) valtiolla ja sen laitoksella 2,85 prosenttia.

5 §

Työnantajan kansaneläkemaksu

Työnantajan kansaneläkemaksu suoritetaan työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun lain 1 §:n 1 momentissa tarkoitetun palkan ja työtulon perusteella. Maksun suuruus on:

1) yksityisellä työnantajalla sekä sellaisella valtion liikelaitoksella, johon sovelletaan valtion liikelaitoksista annettua lakia:

- a) I maksuluokassa 1,35 prosenttia;
- b) II maksuluokassa 3,55 prosenttia;
- c) III maksuluokassa 4,45 prosenttia;

2) kunnalla ja kuntayhtymällä sekä kunnallisella liikelaitoksella 2,40 prosenttia;

3) evankelis-luterilaisella kirkolla sekä sen seurakunnalla ja seurakuntayhtymällä 2,40 prosenttia;

4) ortodoksisella kirkkokunnalla ja sen seurakunnalla 2,40 prosenttia;

5) Ahvenanmaan maakunnalla 3,95 prosenttia; ja

6) valtiolla ja sen laitoksella 3,95 prosenttia.

Työnantajan maksuluokka määräytyy kalenterivuotta toiseksi edeltävältä verovuodelta toimitettua verotusta varten annetussa veroilmoituksessa ilmoitettujen kuluva käyttöomaisuuden hankintamenosta tehtyjen säännönmukaisten poistojen ja samana verovuonna maksettujen palkkojen perusteella. Jos sanotulta verovuodelta ei ole toimitettu verotusta, käytetään sitä edeltävältä verovuodelta toimitetun verotuksen tietoja. Työnantajan kansaneläkemaksun II maksuluokkaan kuuluu liiketoimintaa harjoittava yksityinen työnantaja, joka on velvollinen suorittamaan

valtiolle tuloveroa, sekä tuloverolain (1535/1992) 4 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettu liiketoimintaa harjoittava elinkeinoyhtymä, jos poistojen määrä on yli 50 500 euroa ja samalla vähintään 10 ja enintään 30 prosenttia maksetuista palkoista. Liiketoimintaa harjoittava työnantaja ja elinkeinoyhtymä kuuluu III maksuluokkaan, jos poistojen määrä on yli 50 500 euroa ja samalla yli 30 prosenttia maksetuista palkoista. Muut yksityiset työnantajat kuuluvat I maksuluokkaan.

Mitä 2 momentissa säädetään yksityisestä työnantajasta, sovelletaan vastaavasti sellaiseen valtion liikelaitokseen, johon sovelletaan valtion liikelaitoksista annettua lakia.

6 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

Lain 5 §:n 1 momentin 1—4 kohdassa tarkoitettujen työnantajien kansaneläkemaksu on kuitenkin 1 päivän tammikuuta ja 28 päivän helmikuuta 2002 välisenä aikana yksityisen työnantajan I maksuluokassa 2,00 prosenttia, II maksuluokassa 4,00 prosenttia ja III maksuluokassa 4,90 prosenttia ja kunnalla, kuntayhtymällä ja kunnallisella liikelaitoksella, evankelis-luterilaisella kirkolla sekä sen seurakunnalla ja seurakuntayhtymällä sekä ortodoksisella kirkkokunnalla ja sen seurakunnalla 3,15 prosenttia.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 13 päivänä joulukuuta 2001

Tasavallan Presidentti
TARJA HALONEN

Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

N:o 1207

Laki**työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 13 päivänä joulukuuta 2001

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan työnantajan sosiaaliturvamaksusta 4 päivänä heinäkuuta 1963 annetun lain (366/1963) 1 §:n 1 momentti ja 2 §, sellaisina kuin ne ovat 1 §:n 1 momentti laissa 1278/1999 ja 2 § laissa 1119/1996 sekä

lisätään lakiin siitä lailla 906/2001 kumotun 3 §:n tilalle uusi 3 §, seuraavasti:

1 §

Työnantaja on velvollinen suorittamaan Kansaneläkelaitokselle työnantajan sairausvakuutusmaksun ja työnantajan kansaneläkemaksun työntekijälle suoritetun ennakonpidätyksen alaisen palkan sekä tuloverolain (1535/1992) 77 §:ssä tarkoitetun ulkomaantyötulon rahana maksettavan osan perusteella. Maksujen suuruudesta säädetään erikseen lailla.

2 §

Palkalla tarkoitetaan:

1) ennakoperintälain 13 §:ssä tarkoitettua palkkaa;

2) rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta annetun lain (627/1978) 4 §:ssä tarkoitettua palkkaa ja kyseisen lain 3 §:ssä tarkoitettua taiteilijan henkilökohtaiseen toimintaan perustuvaa korvausta;

3) ulkomailta tulevan palkansaajan lähdeverosta annetun lain (1551/1995) 10 §:ssä tarkoitettua palkkaa; sekä

4) Pohjoismaiden Investointipankin ja Pohjoismaiden projektivientirahaston palveluksessa olevien henkilöiden verottamisesta annetun lain (562/1976) 2 §:ssä tarkoitettua palkkaa.

Palkkaan kuuluvat luontoisedut arvioidaan tuloverolaissa säädetyllä tavalla. Työn suorittamisesta aiheutuvien kustannusten osalta otetaan huomioon, mitä ennakoperintälain 15 §:ssä säädetään.

Ulkomaantyötulon rahana maksettavaan osaan ei lueta työnantajan maksamia työstä johtuvia kustannusten korvauksia siltä osin kuin ne ovat tuloverolain tai sen nojalla annettujen säännösten mukaan verovapaita.

Työnantajalla tarkoitetaan ennakoperintälain 14 §:ssä tarkoitettua työnantajaa, Pohjoismaiden Investointipankkia, Pohjoismaiden projektivientirahastoa sekä rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta annetussa laissa ja ulkomailta tulevan palkansaajan lähdeverosta annetussa laissa tarkoitettua lähdeveron perimiseen velvollista.

3 §

Luonnollinen henkilö tai kuolinpesä ei ole velvollinen suorittamaan työnantajan sosiaaliturvamaksua samalle saajalle kalenterivuonna maksetuista suorituksista, jollei niiden määrä ylitä ennakonpidätyksestä vapautettavalle tulolle valtioneuvoston asetuksella säädettyä suorituksen enimmäismäärää tai jollei suoritus liity maksajan elinkeino- tai muuhun

tulonhankkimistoimintaan. Työnantajan sosiaaliturvamaksua ei myöskään suoriteta yksittäisestä, satunnaisesti maksettavasta suorituksesta, joka ei ylitä valtioneuvoston asetuksella säädettyä suorituksen ennakonpidätyksestä vapaata enimmäismäärää.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

Helsingissä 13 päivänä joulukuuta 2001

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

N:o 1286

L a k i

työntekijäin eläkemaksun ja palkansaajan työttömyysvakuutusmaksun huomioon ottamisesta eräissä päivärahoissa

Annettu Helsingissä 13 päivänä joulukuuta 2001

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Jos laissa tai asetuksessa säädetään, että päivärahan tai sitä vastaavan etuuden määrässä on otettava huomioon henkilön työ- tai virkasuhteessa saadut työtulot, näistä työtu-loista tai maksettavasta etuudesta vuonna 2002 vähennetään enintään työntekijäin elä-kemaksun ja palkansaajan työttömyysvakuu-tusmaksun yhteismäärä, ei kuitenkaan enem-pää kuin viisi prosenttia.

2 §

Tarkemmat säännökset työntekijäin eläke-maksun ja palkansaajan työttömyysvakuutus-maksun huomioon ottamisesta eri etuuslajeis-sa annetaan sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella.

3 §

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tam-mikuuta 2002.

Helsingissä 13 päivänä joulukuuta 2001

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*